

РЕШЕНИЕ

№ 5950

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4487** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на, А. А. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], чрез адв. Д. П. срещу Заповед № П-125/19.04.2024г. на заместник министър председател и министър на финансите, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното ѝ правоотношение.

В жалбата се поддържа, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правните норми и не съответства на целта на закона. Конкретно се сочи, че заповедта не е мотивирана и не става ясно по какъв начин е съкратена длъжността, тъй като не е било налице изменение на длъжностното разписание на министерство на финансите /МФ/ и „не е налице намаляване на числеността на щатните бройки на дирекция“ Човешки ресурси и административно обслужване“. Счита, че процесната заповед следва да бъде отменена.

Жалбоподателката редовно уведомена, се представлява в открити съдебни заседания от адв. В., който поддържа жалбата по съображенията изложени в нея и моли да бъде отменена процесната заповед. Претендира присъждане на разноски. Представя списък на разноските по чл. 80 ГПК/л.244/. Депозира писмени бележки на 03.02.2025г., в които излага съображения за незаконосъобразността на оспорената заповед.

Ответникът – Заместник министър- председател и министър на финансите, чрез

процесуалния си представител юрк. Ч.- К., счита жалбата за неоснователна и недоказана и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано. Съображения относно неоснователността на жалбата са развити и в представените по делото на 03.02.2025г. писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не участва в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите и становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед № П-107/18.06.2020 година на министър на финансите А. А. К. е назначена на длъжността-“ Главен експерт“ в Сектор“ Кадри“, Отдел“ Персонал и административни дейности“, Дирекция “Човешки ресурси и административно обслужване“, по заместване, считано от 22.06.2020 година, а считано от 19.06.2023г. е преназначена на същата длъжност за неопределен срок със заповед № П-203 от 19.06.2023 година на министъра на финансите.

Със Заповед № ЗМФ-372/05.04.2024 година министърът на финансите утвърдил Длъжностно разписание на администрацията на Министерство на финансите в сила от 05.04.2024 година съгласно Приложение № 1, неразделна част от Заповедта и посочил в съответствие с измененията по т.1 да се извърши необходимото отразяване в Поименното разписание на длъжностите в Министерство на финансите, считано от 05.04.2024 година.

На 19.04.2024 година до заместник министър- председател и министър на финансите е депозирана Докладна записка от Главен секретар на министерство на финансите , в която е посочено, че съгласно Устройствения правилник на министерство на финансите актуалното длъжностно разписание на министерството, дирекция“ Човешки ресурси и административно- обслужване“ се състои от 29 щатни бройки, като извън щатната бройка за директор на Дирекцията останалите 28 щатни бройки са разпределени в Отдел“ Персонал и административни дейности /17 щатни бройки, от които 1 за началник на отдел“ и 4 в Сектор „ Д. и архив“, Отдел “П., оценяване и професионално развитие / 6 щатни бройки в Отдел“ Школа по публични финанси“ – 5 щатни бройки., като с оглед необходимостта от осигуряване на достатъчен административен капацитет за изпълнение на възложените функции на секторите “Д. и архив“ и „ Канцелария и административно обслужване, предложил в Отдел“ Персонал и административни дейности“ на дирекция “Човешки ресурси и административно обслужване“ да бъдат извършени следните длъжностни промени:

-числеността на персонала на Сектор “ Д. и архив“ да се увеличи с две щатни бройки – 1 длъжност-„ главен специалист“, на която да бъдат възложени функции по подпомагане дейностите в учрежденския архив на Министерство на финансите, като необходимостта от разкриване на длъжността е обусловено от обезпечаване изпълнението на дадени предписания от Централния държавен архив за изготвяне и внедряване на нова Номенклатура на делата от дейността на Министерство на финансите съгласно Закона за Националния архивен фонд и извършване на експертиза на документите с изтекъл 20 годишен срок на съхранение, 1 длъжност – „главен специалист“, на която да бъдат възложени функции по деловодната обработка на документите, като понастоящем тази дейност се извършва от началник сектор „ Д.

и архив“ и трима служители на длъжност „главен специалист“, които са недостатъчни с оглед големия документооборот на министерството; посочил подробно още какви структурни промени да бъдат предприети, в това число да бъде намалена числеността на Сектор „Кадри“ на Отдел“ Правно- нормативни дейности“ с 3 щатни бройки , като бъдат съкратени три длъжности- „главен експерт“, от които 1 свободна и 2 заети съответно от служителите А. А. К. и С. С. И., и предложил служебните правоотношения на посочените двама служители да бъдат прекратени на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл без спазване на законоустановения срок на предизвестие, считано от датата на връчване на заповедта.

Със Заповед № ЗМФ-443/19.04.2024 година заместник министър – председател и министър на финансите, на основание чл.14, ал.1, и ал.2, т.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията и в съответствие с Докладна записка № 93-19-61/19.04.2024 година на Главен секретар на Министерство на финансите наредил в утвърденото Длъжностно разписание на администрацията на Министерство на финансите, Приложение към Заповед № ЗМФ-372/05.04.2024 година в раздел Ж.ІІІ Дирекция „ Човешки ресурси и административно обслужване“ да се направят изменения съгласно Приложението, неразделна част от заповедта, считано от 22.04.2024 година и в съответствие с измененията по т.1 да се извърши необходимото отразяване в Поименното разписание на длъжностите в Министерство на финансите, считано от 22.04.2024 година .

На 19.04.2024 година ответникът е издал оспорената Заповед № П-125/19.04.2024 година, с която прекратил служебното правоотношение на А. А. К.,на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл ,считано от датата на връчване на заповедта.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на дата 22.04.2024 година срещу подпис.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на поставените задачи, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от субект с наличен правен интерес, засегнат неблагоприятно от обективизираното в заповедта властническо волеизявление. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в съда в рамките на преклузивния 14-дневен срок, установен в нормата на чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 108, ал. 1, изр. първо ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с индивидуален административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Оспорената заповед № П-125/19.04.2024 година, с която заместник министър-председател и министър на финансите е прекратил служебното правоотношение на А. А. К., е издадена от компетентен орган- министър на финансите , който е орган по назначаването на държавните служители /арг. чл.42 ,ал.5 от Закона за администрацията вр. чл.108 от ЗДСл/

Заповед № П-125/19.04.2024 е издадена в предписаната от чл. 108, ал. 1 ЗДСл форма – писмена, съдържа правното основание за прекратяване, изявление относно длъжимите

обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Съобразена е и нормата на чл. 106, ал. 4 ЗДСл, съгласно която се определя и обезщетение при неспазване срока на предизвестието. Посочена като правно основание за прекратяването на служебното правоотношение е разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл – едностранно от органа по назначаване поради съкращаване на длъжността, съобразено с утвърденото от министъра на финансите изменение на длъжностно разписание на министерство на финансите, със заповед № ЗМФ-443 от 19.04.2024г., считано от 22.04.2022 г. и докладна записка № 93-19-6 от 19.04.2024г. от главния секретар на министерство на финансите.

Неоснователен е доводът на оспорващата, че заповедта не е мотивирана. В акта е посочено правното основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл – „съкращаване на длъжността“, което съдържа в себе си и фактическото основание за издаването му. Както многократно е посочвал в практиката си Върховния административен съд, основанията на чл. 106, ал. 1 ЗДСл за прекратяване на служебни правоотношения съдържат в себе си и фактическото основание за това (в този смисъл Решение № 4042 от 23.04.2003 г. на ВАС по адм. д. № 154/2003 г.; Решение № 11290 от 22.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 11595/2018 г.; Решение № 2409 от 23.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3100/2017 г., V о.; Решение № 4449 от 4.04.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5235/2016 г., V и др.). Изключение от този принцип представлява единствено разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 от закона, която е бланкетна и следва при позоваването на нея административният орган да посочи в какво се изразява „обективната невъзможност“ за изпълнение на служебните правоотношения. Всички останали хипотези съдържат в себе си необходимите според чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК „фактически и правни основания за издаването на акта“, което по същество са и неговите мотиви. Органът по назначаване няма задължение да излага други мотиви, свързани с оперативната самостоятелност на органа да извършва реорганизация на административната структура, която управлява, като условие за законосъобразност на заповедта, поради което отсъствието им не води до извод за незаконосъобразността ѝ. Следва да бъде посочено, и че в заповедта административният орган се е позовал на утвърдено със негова заповед № ЗМФ-443 от 19.04.2024г. изменение Длъжностното разписание на министерство на финансите (в сила от 22.04.2024 г.).

Следователно, не са налице основания за отмяна на акта по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и чл. 59, ал. 2 АПК.

При издаването на заповед №П-125/19.04.2024 г. не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната само на това основание (чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК).

Заповедта е издадена и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността.

В настоящия случай, от приетите по делото доказателства се установи, че на 19.04.2024 г. А. А. К. е заемала длъжността „главен експерт“ в сектор „Кадри“, отдел „Персонал и административни дейности“, в дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ в министерство на финансите, като с оспорената заповед, считано от 22.04.2024г. / датата на която заповедта е надлежно връчена на оспорващата/е прекратено служебното и правоотношение.

Заеманата от оспорващата длъжност е съществувала в Длъжностно разписание, утвърдено със заповед №ЗМФ-372 от 05.04.2024г. на министъра на финансите и Поименното разписание на Министерство на финансите преди 22.04.2024 година, като в сектор „ Кадри“ преди 22.04.2024 година е имало 6 щатни бройки за длъжността – „главен експерт“; в дирекция „ Човешки ресурси и административно обслужване“, а в утвърденото изменение на Длъжностното разписание, в сила от 22.04.2024 година -три длъжности – „главен експерт“ в сектор „ Кадри“ са съкратени.

Неоснователен е доводът на жалбоподателката К., че при утвърждаване на изменението на длъжностно разписание са допуснати нарушения на ЗДСл. и най-вече неспазване на процедурата по промяна в структурата на Министерство на финансите . Следва да бъде посочено на първо място, че съгласно чл.2,ал.3 от ЗДСЛ органът по назначаването утвърждава длъжностното разписание и от анализа на тази правна норма е видно, че той разполага с възможността да внася промени в административната структура на централно и регионално ниво. Именно със Заповед № ЗМФ-443/19.04.2024 година министъра на финансите по реда на чл.2,ал.3 от ЗДСЛ и чл.9,ал.4 от Устройствения правилник е осъществил правомощията си да определя числеността на министерство на финансите, като е утвърдил изменение на Длъжностно разписание на администрацията на министерство на финансите, в сила от 22.04.2024 година. Определянето числеността на Министерство на финансите, в това число и на сектор „ Кадри“/ като част от структурата на Дирекция“ Човешки ресурси и административно обслужване“/ е въпрос по целесъобразност и при изпълнение на правомощията на органа по назначаването по ръководството и организацията на съответната администрация и това решение не подлежи на съдебен контрол.

Представените в цялост Длъжностни разписания на министерство на финансите от 05.04.2024 година и от 22.04.2024 година, както и Поименни разписания преди съкращаването на длъжността – главен експерт в Сектор „ Кадри“, като 6 щатни бройки към дата 05.04.2024 година, вече към 22.04.2024 година, намалени на 3, в съвкупност доказват, че считано от 22.04.2024 година са съкратени три щатни бройки на длъжността-главен експерт в сектор “ Кадри“ в Дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“.

Съдът следва да отбележи, че дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията, а именно "нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика".

За да възникне основанието по чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията не съществува или ако длъжността е запазена, е намален броят на служителите, ангажирани с нейното изпълнение.

Дори функциите, задачите и задълженията, присъщи на тази длъжност да не са напълно премахнати, то тяхното изменение трябва да е толкова значително, че новата им съвкупност и изисквания за осъществяване, да налагат извод, че е налице качествено нова длъжност.

Установяването на фактическите основания, обосноваващи съкращаване на длъжността, по аргумент от нормата на чл. 170, ал. 1 АПК е в тежест на административния орган.

Съдът намира, че възможността орган по назначаване на държавен служител да прекрати правоотношението му едностранно, с едномесечно предизвестие по причина съкращаване на длъжността е предвидена с разпоредбата на чл. 10б, ал. 1, т. 2 ЗДСл, т.е. министъра на финансите може, в пределите на определената обща за ръководената от него администрация щатна численост да оптимизира дейността ѝ, вкл. да съкращава определени длъжности, като за да упражни законосъобразно това право той е длъжен да извърши реално съкращаване на съответната длъжност, като позиция в щатното разписание на длъжностите в администрацията и като функции, според утвърдената длъжностна характеристика, или да намали броя на служителите, които са ангажирани с нейното изпълнение.

За законосъобразността на съкращаването не е необходимо посочените две предпоставки да съществуват кумулативно и органът по назначаване не дължи да извършва подбор. Т. задължение не е предвидено със Закона за държавния служител. Подборът „при закриване на част от предприятието, както и при съкращаване в щата или намаляване на обема на работата“ е предвиден като възможност, не и като задължение, с разпоредбата на чл. 329 КТ.

Разпоредбите на чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за прилагане Класификатора на длъжностите в администрацията указват съответно, че: промени в длъжностното разписание се предлагат само с писмен, мотивиран доклад; длъжностите могат да се трансформират в други длъжности, чрез изменение на длъжностното разписание, при обоснована необходимост, свързана с наличието на едно или повече от конкретно упоменати условия - адекватно изпълнение на функциите на административната структура или звено, по-добро изпълнение на целите на административната структура или звено, промяна в организацията и/или в обема на работа. В процесния случай е наличен вече цитирания по – горе доклад (записка № 93-19-6 от 19.04.2024 г. на л. 9) от главния секретар, с който предложението е при запазване общата численост на дирекция „ЧРАО“ да бъдат съкратени три щатни бройки за длъжността „главен експерт“ от сектор „Кадри“, отдел „ПАД“ в дирекция „ЧРАО“, като бъдат открити нови три бройки - две за длъжността „главен специалист“ в сектор „Д. и архив“ и една за длъжността „главен специалист“ в сектор „Канцелария и административно обслужване“ на отдел „ПАД“ в посочената дирекция, с цел „необходимостта от осигуряване на достатъчен административен капацитет за изпълнение на възложените функции на секторите „Д. и архив“ и „Канцелария и административно обслужване“ в отдел ПАД на дирекция ЧРАО“. Предложението е свързано с вътрешно преразпределяне на функции и дейности в трите сектора на отдел „ПАД“ в дирекция „ЧРАО“, без промяна на общата численост на дирекцията, а именно - в сектор „Д. и архив“ за обезпечаване изпълнението на дадени предписания от Централния държавен архив за изготвяне и внедряване на нова Номенклатура на делата от дейността на МФ съгласно Закона за Националния архивен фонд с една щатна бройка и с оглед големия документооборот за подпомагане работата по деловодна обработка на документите на

министерството с една щатна бройка, а в сектор „Канцелария и административно обслужване“ с една щатна бройка с възложени функции по обработване и предаване на доклади, становища и писма по проекти на нормативни актове в съответствие с процедурата по чл. 32 от УПМСНА.

Съдът намира, че докладът обосновава необходимост, свързана с наличието конкретно упоменатите условия, по смисъла на чл. 14, ал. 1, ал. 2 от Наредбата за прилагане Класификатора на длъжностите в администрацията, а именно: по-добро изпълнение на целите на административната структура или звено и промяна в организацията и/или в обема на работа.

Съдът приема, че ответникът със Заповед № ЗМФ-443 от 19.04.2024 г., с която, считано от 22.04.2024 г. е утвърдил изменения в утвърденото длъжностно разписание на администрацията на министерство на финансите, приложение към Заповед № ЗМФ-372 от 05.04.2024 г., в раздел Ж.Ш. дирекция ЧРАО, е извършил реално съкращаване на заеманата от А. А. К. длъжност „главен експерт“ в сектор „Кадри“, на отдел „Персонал и административни дейности“, в дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ като позиция в щатното разписание на длъжностите в администрацията.

Тази извод следва от сравнението на приложение № 1 към Заповед № ЗМФ-443 от 19.04.2024 г. на заместник министър-председателя и министър на финансите за изменение на утвърденото длъжностно разписание на администрацията на министерството на финансите и действалото преди 22.04.2024 г. длъжностно разписание на администрацията на министерството на финансите, утвърдено със Заповед № ЗМФ-372 от 05.04.2024 г. на министъра на финансите, от което е видно че: Преди 22.04.2024 г. сектор „Кадри“ в отдел „Персонал и административни дейности“ на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ е бил с числен състав от 7 щатни бройки, от които 1 длъжност „началник на сектор“ и 6 длъжности „главен експерт“, една от които е била свободна. След направените длъжностни промени численият състав на сектора вече се състои от 4 щатни бройки, като са съкратени три длъжности „главен експерт“ (две заети и една свободна) и така броят на тези длъжности става три.

Сравнението между преките задължения за длъжностите в сектор „Кадри“ преди и след 22.04.2024 г. показва, че функциите на сектора след извършените длъжностни промени се осъществяват от по-малък брой длъжности. Това налага извод, че е налице реално съкращаване на длъжност „главен експерт“ в сектор „Кадри“, доколкото всички преки задължения, включени в длъжностните характеристики на съкратените длъжности, се съдържат в длъжностните характеристики на останалите след съкращаването длъжности „главен експерт“ и така те се изпълняват от по-малък брой служители (в този смисъл Решение № 625 от 15.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 8800/2019 г., 5-членен с-в).

Видно от длъжностните разписания от 05.04.2024 г. и от 22.04.2024 г., длъжността „главен експерт“ в сектор „Кадри“, отдел „Персонал и административни дейности“ към дирекция „ЧРАО“, е съществувала както до, така и след 22.04.2024 г., но към 22.04.2024 г. бройката е била намалена от 6 на 3 души.

Анализът на щатните разписания и на приложенияте по делото длъжностни характеристики води до извода, че функциите и задачите, които е осъществявала жалбоподателката като „главен експерт“ в сектор „Кадри“, продължават да съществуват, като са преразпределени на други служители.

Този извод се потвърждава и от приетото в откритото съдебно заседание на 29.01.2025 г. и неоспорено от страните експертно заключение на вещото лице от извършената съдебно - икономическа експертиза.

Съдът намира, че извършеното реструктуриране е допустимо в рамките на предоставената на органа по назначаването оперативна самостоятелност. Той разполага с възможността да извършва структурни промени, водещи до закриване на едни длъжности и разкриване на други, с оглед оптимизация на дейността и тези му действия са извън обхвата на съдебния контрол. Въпрос на собствено усмотрение на органа е определянето на наименованието и съответната система от функции, задължения и изисквания на всяка една длъжност в нормативно установените административни звена и допълнително обособените с щатното разписание отдели и сектори на тези звена (арг. чл. 11, вр. е чл. 4 ЗА). Свободната преценка се отнася и по въпроса коя от няколкото длъжности да бъде премахната (като система от функции, задължения и изисквания) при реално съкращаване на длъжности, свързано с намаляване на бройки длъжности от щатното разписание или тяхна трансформация в рамките на общата численост, нормативно установена от съответния УП (в този смисъл Решение № 251 от 13.01.2022 г. на ВАС по адм. д. № 5167/2021 г., V отд.).

Предвид изложеното неоснователни са доводите на жалбоподателката, че в случая не е налице реално съкращаване на длъжността ѝ поради липсата на изменение на Устройствения правилник на Министерството на финансите. С влизането в сила на 22.04.2024 г. на утвърденото изменение на длъжностното разписание е извършено действително съкращение на длъжността, която е заемана от оспорващата в дирекция „ЧРАО“, отдел „ПАД“, сектор „Кадри“, независимо от обстоятелството, че не е било преустановено изпълнението на задълженията, присъщи на тази длъжност, тъй като е намалена числеността на служителите, които я изпълняват

Ето защо оспорената заповед е издадена съобразно с изискванията на материалния закон.

Неоснователен е доводът на жалбоподателката, че съкращаването на длъжността е извършено преди да е влязло в сила изменението на Длъжностното разписание, *защото въпреки, че заповедта за прекратяване на служебното и правоотношение да е била издадена на 19.04.2024 година, то в нея изрично е посочено, че тя поражда правни последици ,считано от датата на връчването и на адресата, в случая от надлежното и връчване на 22.04.2024г., на която дата е в сила и изменението на Длъжностното разписание.*

Неоснователен е и доводът на оспорващата, че заповедта е издадена преди да бъдат издадени и депозирани в деловодната система на министерството на финансите Докладната записка и заповедта за изменение на Длъжностното разписание .

Този довод се опровергава от констатациите в заключението на вещото лице, изготвило съдебно- икономическата експертиза, неоспорена от страните, което съдът намира за обективно и компетентно изготвено и от които е видно, че Докладната записка от Главния секретар на министерство на финансите е заведена в Деловодната система на 19.04.2024 година, в 9,55 часа, а заповедта на министъра на финансите за утвърждаване на измененията на Длъжностното разписание е въведена в Деловодната система на 19.04.2024 година, в 11,24 часа, като по отношение на Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на К. е въведена във вътрешната документнооборотна система за регистриране на кадрови въпроси на същата дата -19.04.2024г., с № 125, като номера на заповедта 125 се генерира от самата система в

момента на въвеждане и системата не отбелязва час на въвеждане. От извършената проверка в системата на „ Документи, движение в Отдел“ ПАД ЧР“, вещото лице не е установило да има регистрирани заповеди за назначаване по заместване, командироване от други Дирекции/ отдели/, сектори на служители в сектор“ Кадри“, които да изпълняват функции на длъжността- „главен експерт“, такава, каквато е заемала жалбоподателката, както и че дейности по служебно правоотношение не се заемат от лица по граждански договори. Вещото лице в заключението си е посочило, че след изменението от 22.04.2024г. в Длъжностното разписание на министерството, с което са съкратени 3 щатни бройки за длъжност „главен експерт“ в дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“, сектор „Кадри“, са утвърдени нови длъжностни характеристики от 30.04.2024г. за сектор „Кадри“, в които преките задължения на жалбоподателката К. са преразпределени между останалите 3 – ма служители от сектора, заемащи длъжността „главен експерт“ ; при анализ и сравнение на длъжностните характеристики за новооткритите длъжности „главен специалист „ в сектор „Канцелария и административно обслужване „ и „главен специалист“ в сектор „Д. и архив“ и длъжността, заемана от жалбоподателката не се установява съвпадение по отношение цел на длъжността и преки задължения; при анализ и сравнение на длъжностните характеристики за новооткритите длъжности и длъжността, заемана от жалбоподателката не се установява съвпадение по отношение на областите на дейност.

Предвид изложеното съдът намира, че в кой точно момент в денонощието на 19.04.2024г. и в каква поредност в деловодната система на министерството на финансите са били въведени Докладна записка № 93-19-6/19.04.2024г., заповед № ЗМФ 443/19.04.2024г., в сила от 22.04.2024г. и оспорената заповед, връчена на К. на 22.04.2024г., е обстоятелство, ирелевантно за преценката на законосъобразността на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката, понеже не е предвидено като условие за валидността ѝ – арг. чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК, чл. 108, ал. 1 ЗДСл.

Съкращението в щата предполага оптимизиране на работата като дейността се организира по начин, по който функциите и задачите да се изпълняват в пълен обем, но с по - малък брой служители. В случая при упражняване на правомощието си да извършва реструктуриране на управляваната от него администрация с оглед оптимизиране на дейността ѝ, съдът намира че административният орган се е съобразил с принципа за съразмерност по чл. 6 АПК, и е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо.

Предвид изложеното жалбата на А. А. К. се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя не се дължат разноски.

На основание чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ в полза на министерство на финансите следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Като съобрази фактическата и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника процесуални действия, съдът намира, че юрисконсултско възнаграждение следва да бъде определено, в размер на 150,00 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], срещу Заповед № П-125/19.04.2024г. на заместник министър председател и министър на финансите, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държания служител е прекратено служебното ѝ правоотношение.

ОСЪЖДА А. А. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерство на финансите, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.